

ΚΥΠΡΟΣ 1955- 1959

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΟΚΑ – ΑΝΕ ΨΑΛΚΙΜΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑ

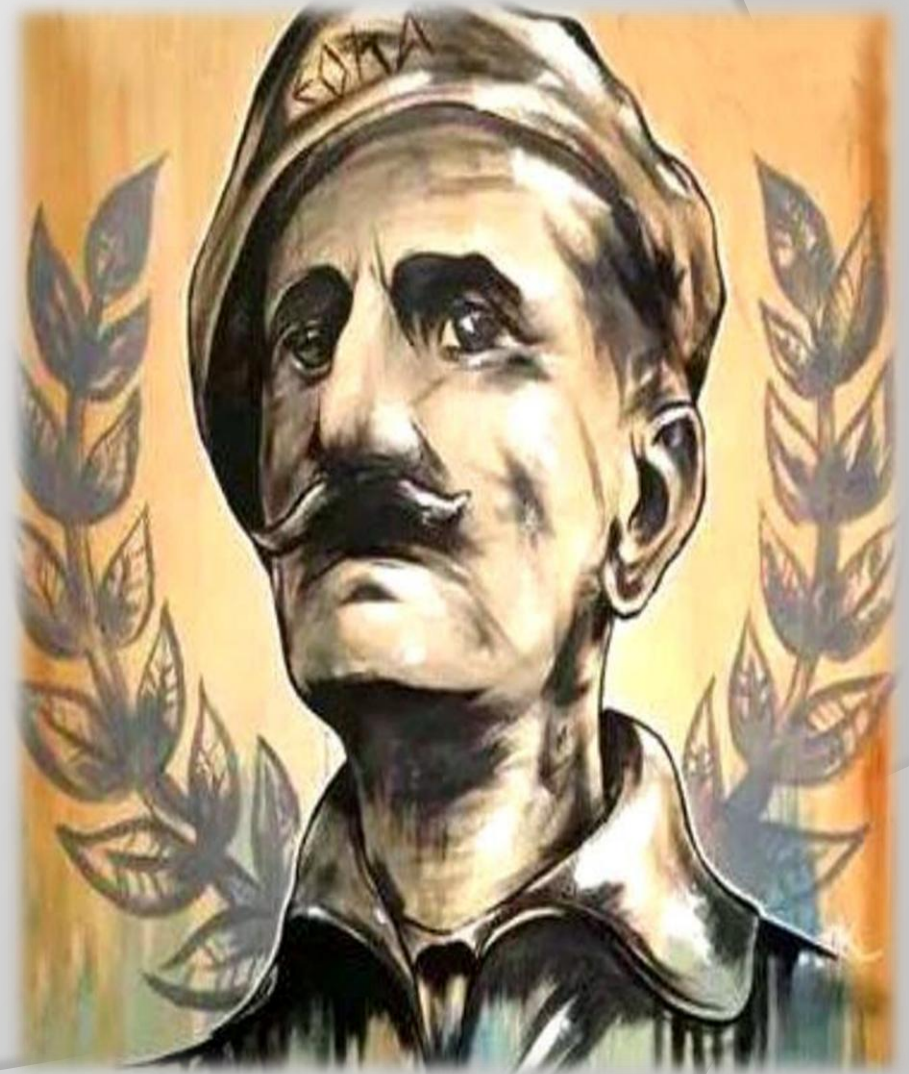
Επιμέλεια Ελένη Τσαούση

Τι ήταν η ΕΟΚΑ

- ◎ **Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών**
- ◎ ήταν ελληνοκυπριακή αντάρτικη οργάνωση που έδρασε κατά τη χρονική περίοδο 1955-1959 στην Κύπρο, με διακηρυγμένο σκοπό την αυτοδιάθεση της Κύπρου, την απαλλαγή από τη βρετανική αποικιοκρατία και τελικά την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Οργάνωση - δομή

- ◉ Αρχηγός της ΕΟΚΑ ήταν ο Γεώργιος Γρίβας, ο οποίος πήρε το κωδικό όνομα Διγενής.
- ◉ Ο Γρίβας καταγόταν από την Κύπρο, αλλά είχε ζήσει αρκετά χρόνια ως στρατιωτικός και αργότερα πολιτικός στην Ελλάδα.

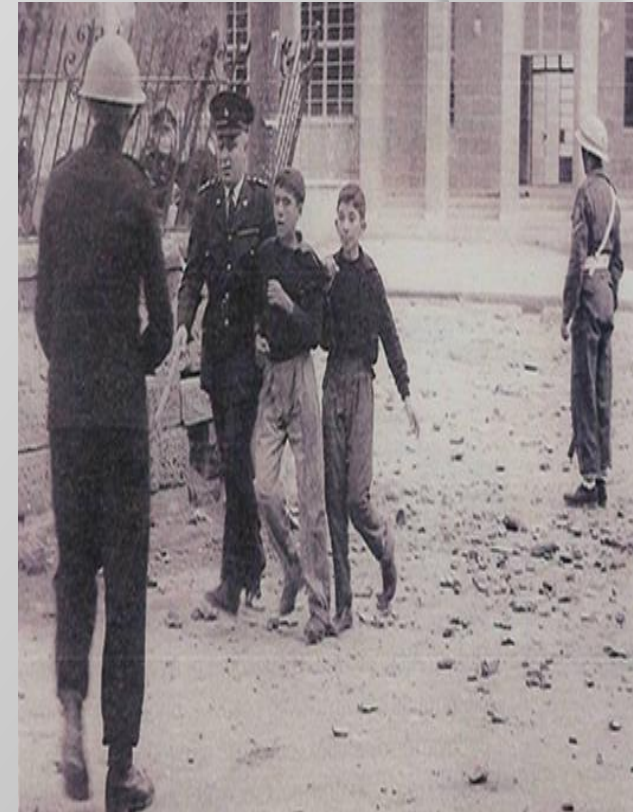

- ⦿ Ο κύριος τρόπος δράσης της ΕΟΚΑ ήταν τα σαμποτάζ με ωρολογιακές βόμβες και νάρκες.
- ⦿ Οι αντάρτες μετά από τις επιχειρήσεις συνήθως κατέφευγαν σε ορεινά δάση. Άλλος τρόπος δράσης ήταν οι ρίψεις βομβών.

Η συμμετοχή μαθητών στην οργάνωση

- ◉ Η ΕΟΚΑ είχε δώσει βάρος στην εμπλοκή της νεολαίας
- ◉ Μαθητές οργάνωναν συχνές διαδηλώσεις, διένειμαν φυλλάδια, μετέφεραν όπλα.
- ◉ Έδιναν τη «μάχη της σημαίας»: κατεβάζανε την αγγλική σημαία από το σχολείο, οπότε η διδασκαλία σταματούσε και στρατιωτικές δυνάμεις έπρεπε να επέμβουν για να αποκαταστήσουν την ομαλότητα
- ◉ Έτσι κρατούσαν τους Άγγλους στρατιώτες μακριά από τα βουνά όπου κρύβονταν αντάρτες της ΕΟΚΑ.
- ◉ Ο Γρίβας διέταξε την δημιουργία της ΑΝΕ (Άλκιμος Νεολαία ΕΟΚΑ) η οποία λειτουργούσε σε σχολεία της Κύπρου με σκοπό να οργανώνει τις δράσεις της τοπικής νεολαίας.

ΑΝΕ Άλκιμος Νεολαία ΕΟΚΑ

1^η Απριλίου 1955

- ◉ Στο Δημοψήφισμα, που διοργανώνει η Εθναρχούσα Εκκλησία τον Ιανουάριο του 1950, ο λαός στη συντριπτική του πλειοψηφία ψηφίζει υπέρ της Ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα.
- ◉ Η Μεγάλη Βρετανία τότε αρνείται οποιαδήποτε συζήτηση και δηλώνει ότι γι' αυτήν «δεν υφίσταται Κυπριακόν ζήτημα ούτε εις το παρόν ούτε εις το μέλλον». Με τα δεδομένα αυτά η ανάληψη ένοπλου αγώνα είναι πλέον μονόδρομος για την Κύπρο.
- ◉ Το βράδυ της 31ής Μαρτίου προς 1η Απριλίου του 1955 η ΕΟΚΑ ξεκίνησε την δράση της με βομβιστικές επιθέσεις σε διάφορες κυβερνητικές, παραγωγικές, αστυνομικές και στρατιωτικές εγκαταστάσεις σε Λευκωσία, Λεμεσό, Λάρνακα και Αμμόχωστο.

Οι Μικροί ήρωες

- Η εξέγερση, που ξέσπασε την 1^η Απριλίου 1955, ήταν παλλαϊκή, φάνηκε όμως από την αρχή πως πρωταγωνιστής ήταν η Κυπριακή νεότητα.
- Το 70% των πεσόντων ήταν νέοι 15-25 ετών, από τους οποίους το 7% ήταν μαθητές κάτω των 17.
- Ο νεαρότερος ήρωας της ΕΟΚΑ ήταν ο Δημητράκης Δημητριάδης, 7 ετών, που σκοτώθηκε σε μαθητική διαδήλωση στη Λάρνακα.
- Μικροί μαθητές όμως έπεσαν και θύματα του αγώνα, όπως η Ιωάννα Ζαχαριάδου, 10 ετών από την Αμμόχωστο, που πέθανε από φόβο κατά την είσοδο Άγγλων στρατιωτών στην πόλη, και η Νίκη Γιάγκου, 13 ετών, που φονεύθηκε από βόμβα των Άγγλων στη Λεμεσό.

Το κλείσιμο των σχολείων

- Το κλείσιμο των σχολείων επιβαλλόταν με διάφορες αφορμές σε ολόκληρη την Κύπρο. Έτσι, την άνοιξη του 1956 διακόπτουν τη λειτουργία τους τα περισσότερα δημοτικά σχολεία του νησιού, γιατί μετά από εντολή του Διγενή αναρτώνται σε αυτά ελληνικές σημαίες.
- Τον Δεκέμβριο του 1955 οι Άγγλοι κλείνουν το Λανίτειο Γυμνάσιο Λεμεσού και το Εμπορικό Λύκειο Λάρνακας.

- Τον Ιανουάριο γίνονται σοβαρές συγκρούσεις στην πλατεία της Αρχιεπισκοπής στη Λευκωσία μεταξύ των μαθητών του Παγκυπρίου Γυμνασίου και δυνάμεων ασφαλείας.
- Για δύο μέρες μάταια οι Άγγλοι προσπαθούν να διαλύσουν τους μαθητές με δακρυγόνα, γκλοπς, πυροβολισμούς, αυτοί όμως αντιστέκονται βάφοντας με αίμα τους γύρω δρόμους και τους χώρους του σχολείου.
- Με τη φλόγα της Ένωσης και της Λευτεριάς στα στήθια, από τη στέγη της Σεβερείου βιβλιοθήκης οι μαθητές λιθοβολούν ασυγκράτητα τους κατακτητές. Δεκαπέντε μαθητές τραυματίζονται, συλλαμβάνονται 133.
- Ο Άγγλος κυβερνήτης με ειδικό διάταγμα κλείνει το ιστορικότερο σχολείο της Κύπρου, με αποτέλεσμα οι μαθητές να ξεσηκωθούν σε ολόκληρο το νησί.

- Ο σκοπός των Άγγλων είναι προφανής: με το κλείσιμο των σχολείων μειώνουν τις εστίες έντασης και ταραχών, αλλά ταυτόχρονα μεθοδεύουν την αποκοπή των Ελληνόπουλων της Κύπρου από τη μόρφωσή τους, από την ιστορία, τη γλώσσα και τον πολιτισμό
- Οι μαθητές συνεχίζουν τη μόρφωσή τους κρυφά σε μικρές ομάδες στα σπίτια των καθηγητών τους. Διδάσκονται Ελληνικά, Ιστορία, Αγγλικά και Φυσική, ενώ στο τέλος της χρονιάς δίνουν εξετάσεις και προάγονται στην επόμενη τάξη. Μόνο οι τελειόφοιτοι δεν παίρνουν απολυτήριο, αφού τα σχολεία παραμένουν κλειστά. Όσοι όμως το επιθυμούν, γίνονται δεκτοί από τα Ελληνικά Πανεπιστήμια και συνεχίζουν τις σπουδές τους, ενώ το απολυτήριό τους το παίρνουν μετά την ανεξαρτησία του 1960.

- ◉ Στο στρατόπεδο Πολεμίου, το Νταχάου της Κύπρου, όπως ονομάζεται, όπου κρατούνται αγωνιστές μεγάλοι αλλά και μαθητές, τα βασανιστήρια είναι πολλά και αποσκοπούν στην ψυχική και φυσική εξόντωση των κρατουμένων.
- ◉ Παρ' όλα αυτά, ο κρατούμενος αγωνιστής φιλόλογος Κ. Γιαλλουρίδης με άλλους κρατούμενους καθηγητές, οργανώνουν μέσα στα κρατητήρια γυμνάσιο, καταρτίζοντας πλήρες ωρολόγιο πρόγραμμα έξι περιόδων
- ◉ Παράλληλα, με αίτημά προς την Ελληνική Κυβέρνηση, επιτυγχάνεται η αναγνώριση του σχολείου αυτού ως ισότιμου των Σχολείων Μέσης Παιδείας της Ελλάδας.

- Η αυταπάρνηση που έδειξαν όλοι οι μαθητές μπροστά στον εχθρό και τους κινδύνους δεν ήταν καθόλου τυχαία.
- Τα παιδιά, αναθρεμμένα με την πίστη στον Θεό, στην Ελλάδα και στην Ελευθερία, θαύμαζαν τους αγώνες των Ελλήνων, και το μόνο που ήθελαν ήταν να αναδειχθούν σε νέα πρότυπα γενναιότητας και λεβεντιάς.

Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΑΓΓΛΙΑ ΕΒΥΘΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΙΣΧΟΣ

ΑΠΗΓΧΟΝΙΣΘΗΣΑΝ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΟΙ ΔΥΟ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΕΛΛΑΣ - ΚΥΠΡΟΣ ΘΡΗΝΟΥΝ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΚΑΙ ΟΡΚΙΖΟΝΤΑΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΝ ΕΝ ΣΥΝΘΗΜΑ ΑΝΤΗΧΕΙ: «ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ»! 4 ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ 164 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΧΘΕΣΙΝΑΣ ΒΙΑΙΑΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΑΝ ΕΝΤΕΛΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΟΛΗ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.

Πώς περιγράφουν οι ξένοι ανταποκριταί την εκτέλεση του Καραολή και Δημητρίου. Ηρξιαν αιματηρά αντίποινα της Ε.Ο.Κ.Α.

Αντιφατικά είναι οι εξηγήσεις που δίδονται από τών επίσημων αρχών δια τούς υπαιτίους τών αιματηρών γεγονότων εις τας Αθήνας.

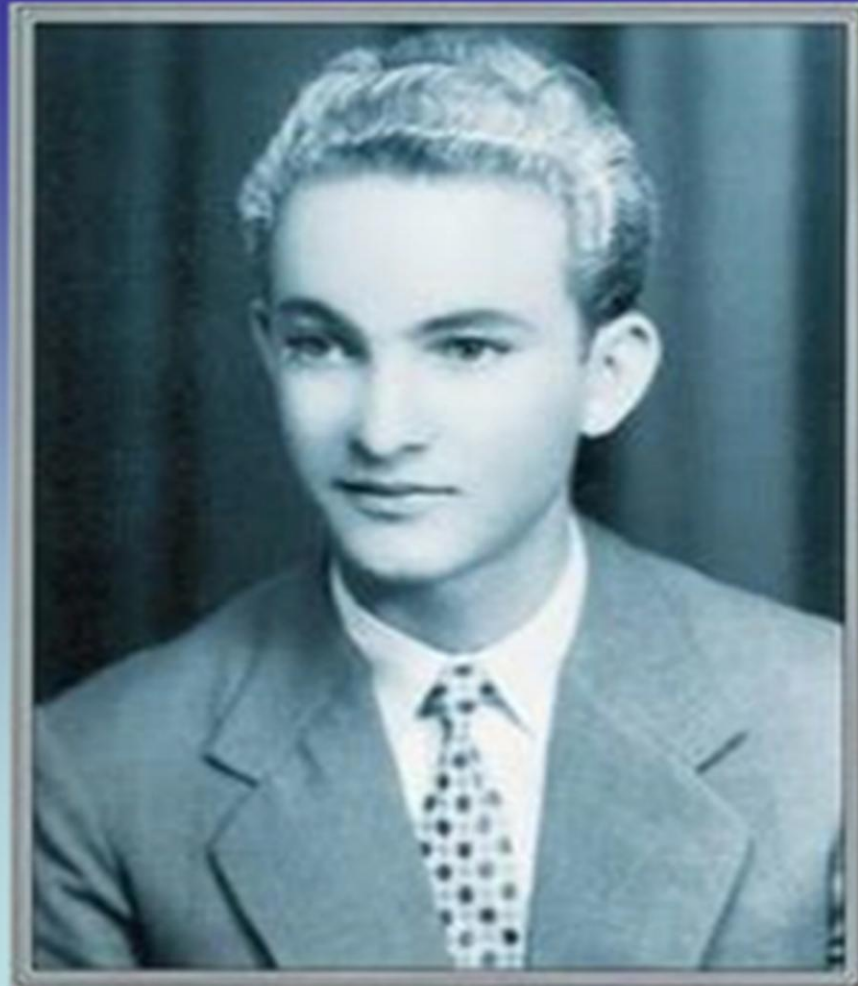

Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΜΑΣ ΘΥΛΑΗ!

Οι μαθητές που έπεσαν στον αγώνα

**ΠΕΤΡΑΚΗΣ
ΓΙΑΜΛΟΥΡΟΣ**

Έπεσε τον
Φεβρουάριο
του 1957

- Ο πρώτος μαθητής που έπεσε στον αγώνα, ο Πετράκης Γιάλλουρος από την επαρχία Αμμοχώστου, φοιτούσε στην έκτη γυμνασίου.
- Στις 6 Φεβρουαρίου 1956 μαθητές του Γυμνασίου Αμμοχώστου οργανώνουν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας για το κλείσιμό του σχολείου τους φωνάζοντας «ΕΟΚΑ» και «ΕΝΩΣΗ», ενώ οι Άγγλοι στρατιώτες τους ρίχνουν δακρυγόνα.
- Ο αρχηγός και σημαιοφόρος των μαθητών, ο δεκαοκτάχρονος ιδεολόγος Πετράκης Γιάλλουρος, δεν πτοείται, αλλά ανεμίζει περήφανα τη γαλανόλευκη και σκορπίζει ρίγη ενθουσιασμού στον κόσμο που περνά.
- Οι κατακτητές τον χτυπούν στο χέρι και στο στήθος, και το παλληκάρι ξεψυχά αναφωνώντας «Ζήτω η Ένωση».

Πετράκης
Κυπριανού:

αντάρτης
στα
βουνά

- ◉ Άλλος ένας μαθητής που περνά στο πάνθεον των Αθανάτων είναι ο Πετράκης Κυπριανού από τη Λάρνακα, παιδί πολύτεκνης οικογένειας.
- ◉ Εκδιώκεται από το σχολείο με την κατηγορία πως ξεσηκώνει τους συμμαθητές του και πως υψώνει τη γαλανόλευκη, και βγαίνει αντάρτης στα βουνά. Μια και μόνη φορά έκτοτε τον συναντά ο πατέρας του, που τον συμβουλεύει να προσέχει. Η απάντηση του Πετράκη είναι αποστομωτική: «Μη φοβάσαι, πατέρα! Ο Πετράκης σου ζωντανός δεν παραδίδεται. Ή νικά ή πεθαίνει!»
- ◉ Κι όταν, επτά μήνες μετά, η μάνα του τον βλέπει κτυπημένο από τις σφαίρες των Άγγλων που τον κυνηγούν, αναφωνεί: «Έτσι σε ήθελα, γιε μου. Λεβέντης να 'ρθεις, όχι προδότης!»

Αριστείδης Χαραλάμπος

- ⦿ Τις νύχτες κρυφά σε ένα απόμερο ξωκκλήσι συντηρούσε όπλα, έφτιαχνε βόμβες και κατηχούσε τους μικρότερους στον αγώνα.
- ⦿ Τον Μάρτιο του 1956 με άλλους συμμαθητές του πετροβολούν μια αγγλική φάλαγγα και ματαιώνουν μεγάλη επιχείρηση κατά των χωριών της περιοχής.
- ⦿ Λίγες μέρες μετά παίρνει διαταγή να επιτεθεί και πάλι σε αγγλική αυτοκινητοπομπή, μια βόμβα όμως εκρήγνυται στο χέρι του καθώς προετοιμάζεται και του κόβει το νήμα της ζωής.
- ⦿ Η μάνα του που σπεύδει δεν τον προλαβαίνει ζωντανό, μες στον σπαραγμό της όμως δηλώνει με υπερηφάνεια: «Ο γιος μου έδωσε τη ζωή του για την πατρίδα. Χαλάλι της!»
- ⦿ Απέμεναν τρεις μήνες για να τελειώσει το σχολείο ο Αριστείδης και να φύγει στην Ελλάδα για σπουδές, όπως ήταν το όνειρό του.

Ευαγόρας
Παλληκαρίδης

Απαγχονίστηκε
στις
14 Μαρτίου
1957

- ⦿ Μαθητής της πέμπτης τάξης του Γυμνασίου Πάφου ο Ευαγόρας γίνεται ένα από τα πρώτα μέλη της ΕΟΚΑ και εκτελεί τις αποστολές του με απaráμιλλη ανδρεία.
- ⦿ Συλλαμβάνεται σε ενέδρα και φυλακίζεται
- ⦿ Λίγο πριν οδηγηθεί στην αγχόνη, στο «ειδικό δικαστήριο» της Λευκωσίας, ο Ευαγόρας αναγνωρίζει περήφανα το «έγκλημά» του και αναμένει τον θάνατο. «Θα με κρεμάσετε, το ξέρω», αναφωνεί. «Ό,τι έκαμα το έκαμα ως Έλληνα Κύπριο που ζητά τη λευτεριά του. Εύχομαι να είμαι ο τελευταίος που θα αντικρύσει την αγχόνη. Ζήτω η Ένωση της Κύπρου με τη μητέρα Ελλάδα!» Παρά τις εκκλήσεις προς τη νεαρή τότε βασίλισσα της Αγγλίας Ελισάβετ για απονομή χάριτος, ο Παλληκαρίδης ανέβηκε τελικά στο ικρίωμα της αγχόνης στις 13 Μαρτίου 1957.

ΤΟΥ ΑΝΑΓΕΙΡΜΕΝΟΥ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ
ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕΝ ΛΟΓΙΖΤΑΙ

Μια πραγματική μαρτυρία ενός δασκάλου

- ⦿ Στο δεύτερο έτος της υπηρεσίας μου, νέος 21 χρόνων, διορίστηκα σαν δάσκαλος στο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Βαβατσινιάς ενός μικρού ορεινού χωριού της επαρχίας Λάρνακος. Είχα τρεις τάξεις, καμιά τριανταριά παιδιά. Μήνας Απρίλης του 1957. Πριν από μερικές μέρες είχαν γραφτεί συνθήματα με γαλάζια μπογιά στους εξωτερικούς τοίχους του σχολείου: ΕΟΚΑ-ΔΙΓΕΝΗΣ-ΜΑΚΑΡΙΟΣ.
- ⦿ Έκανα μάθημα στην έκτη τάξη κι οι άλλες δυο εργάζονταν σιωπηρά. Ξαφνικά ακούεται ένας δυνατός κρότος και η διπλή πόρτα ανοίγει διάπλατα.! Τι συνέβη; Καμιά δεκαριά πάνοπλοι άγγλοι στρατιώτες με επικεφαλής ένα αξιωματικό, είχαν δώσει δυνατή ταυτόχρονη κλωτσιά στην είσοδο! Στάθηκαν απέναντί μας σαν αγάλματα, έχοντας όλοι προτεταμένα τα όπλα τους εναντίον μας! Τα παιδιά φοβήθηκαν αλλά παρέμειναν ήσυχια στις θέσεις τους.

ΕΦΑΡΕΣ ΣΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ
ΑΡΙΣΤΕΡΟΝ Ψ

ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΟΥΣ ΚΟΥΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ Ψ

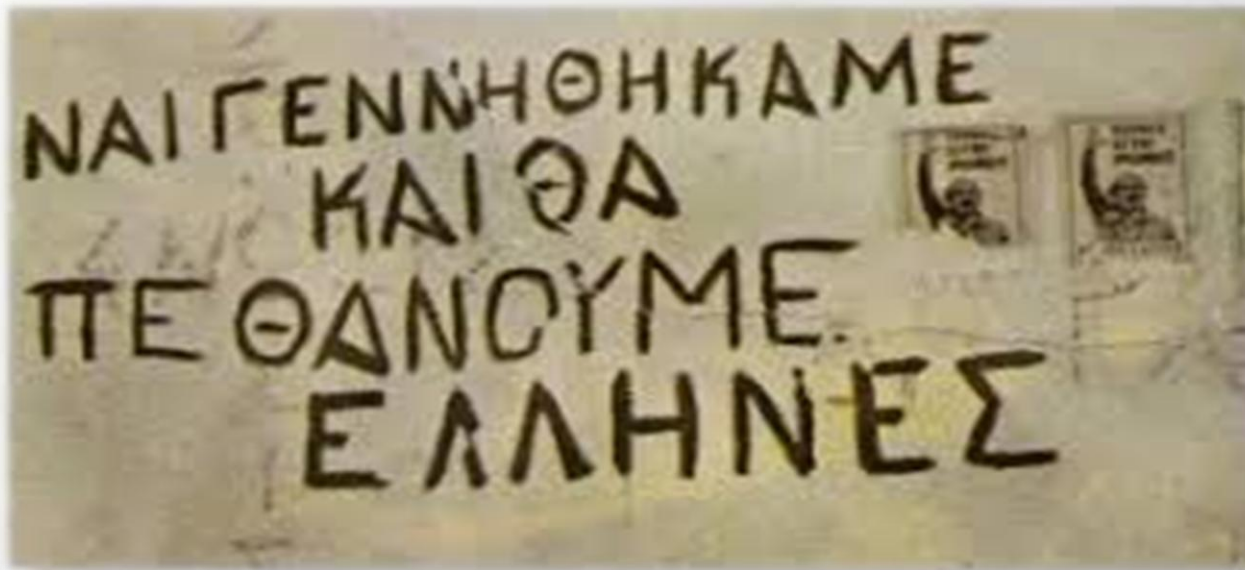
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΤΕΡΕΣ
ΣΤΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥΣ
ΤΟΥΡΚΟΦΙΛΟΥΣ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ
ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

ΕΦΚΑ Β
ΓΡΙΒΑΣ

Ο δάσκαλος Ανδρέας Παπαευθυμίου, και οι γενναίοι μαθητές του

- ⦿ Περιγράφει την αντίδραση των μαθητών του όταν οι Εγγλέζοι στρατιώτες πήγαν να τους δελεάσουν με σοκολάτες:
- ⦿ *"Η μεγαλύτερη ικανοποίηση για μένα ήταν βλέποντας τα παιδιά να βάζουν τις σοκολάτες στο χώμα, να τις ποδοπατούν και να τις λιώνουν κι όταν έκρυβαν και γύριζαν αλλού τα πρόσωπά τους την ώρα που οι στρατιώτες προσπαθούσαν να τα φωτογραφίσουν! Ειλικρινά το χάρηκα με την καρδιά μου και όσο ζω δε θα το ξεχάσω ποτέ!"*
- ⦿ *Και χαλάλι ...το ξύλο που έφαγα, που ήταν το ελάχιστο που θα μπορούσα να υποστώ για την αγαπημένη Πατρίδα Κύπρο και την Μητέρα Πατρίδα Ελλάδα. Γιατί ο στόχος μας ήταν μεγάλος και ιερός. Είχαμε ορκιστεί πολλοί Έλληνες και πολεμούσαμε για την **ΕΝΩΣΗ**, ο καθένας από το πόστο του, πειθαρχώντας στις οδηγίες του Αρχηγού Διγενή, του σεμνού και ηρωικού πολέμαρχου, του γνήσιου και ανυπόταχτου μαχητή. Και για την επίτευξη του σκοπού μας είχαμε την ζωή μας ξεγραμμένη."*

- Ο αξιωματικός τους, κι εκείνος ακίνητος, σαν ρομπότ, χωρίς αισθήματα, καρδιά και καλοσύνη, πιστό αντίγραφο της ψυχρής αποικιοκρατικής αλαζονείας, μου έγνεφε με το δάκτυλο να πάω κοντά του. Προχώρησα προς το μέρος του, στάθηκα απέναντί του και τον ρώτησα : «Τι συμβαίνει; Τι θέλετε;» Μου απαντά:
«Στους τοίχους του σχολείου υπάρχουν συνθήματα της ΕΟΚΑ και να βγεις να τα σβήσεις!». Τότε του λέγω: «Αυτό δεν μπορώ να το κάνω γιατί δεν είναι στα καθήκοντά μου. Το Γραφείο Παιδείας με πληρώνει για να διδάσκω τα παιδιά και όχι για να σβήνω συνθήματα».

- ◉ Κοκκινίζει από θυμό και μου απαντά: «Αυτό που σου λέω! Στα χωριά μου δεν ανέχομαι να υπάρχουν συνθήματα της ΕΟΚΑ!». Μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι!
- ◉ «Από πού κι ως πού αυτά τα χωριά είναι χωριά σου; Μήπως τα έφερες από την Αγγλία; Κι έπειτα, τι τρόπος είναι αυτός, τι είδους ήρωες και πολεμιστές είσαστε εσείς όταν θεωρείτε σαν κατόρθωμα να εκφοβίζετε και να απειλείτε μικρά παιδιά στρέφοντας εναντίον τους τα αυτόματά σας; Α να χαθείτε» τους απαντώ, εκτός εαυτού και τους κλείνω κατάμουτρα τη διπλή πόρτα.

- Το βράδυ ήρθαν ξανά στο σπίτι μου και με συνέλαβαν ενώ δειπνούσαμε με τους γονείς μου - ο Θεός να τους αναπαύσει - και δεν είχαν τουλάχιστο την ευγένεια να με αφήσουν να τελειώσω το φαγητό μου. Με περικύκλωσαν και με οδήγησαν μέσα στο σκοτάδι - τότε δεν υπήρχε ηλεκτρικό ρεύμα στο χωριό - από τα στενά ανηφορικά δρομάκια, στο μέρος όπου ήταν γραμμένα τα συνθήματα.

- ◉ Όταν φτάσαμε στο σχολείο - που βρισκόταν στην άκρη του χωριού - άναψαν τα ηλεκτρικά τους φανάρια, φωτίζοντας τα συνθήματα. Είχαν έτοιμο και ένα κουβά με μπογιά και πινέλλο. «Σβήσε τα συνθήματα!» ούρλιαζαν. «Ποτέ δεν θα τα σβήσω!» τους απαντούσα. Νέες κλωτσιές και νέο ξύλο! Αυτό το επανέλαβαν πολλές φορές και κάθε φορά που αρνιόμουν να κάμω αυτό που ήθελαν ακολουθούσε νέο ξυλοφόρτωμα! Αυτό συνεχίστηκε για μισή ώρα περίπου. Στο τέλος τους λέω «Μη με κτυπάτε, πυροβολήστε με, γιατί δεν πρόκειται να τα σβήσω!» Με άφησαν! Με διέταξαν να φύγω! Σκέφτηκα πως ίσως να το έκαναν για να με πυροβολήσουν ενώ απομακρυνόμουν και να ισχυριστούν - όπως έκαναν σε πολλές περιπτώσεις - ότι αποπειράθηκα να δραπέτεύσω. Ευτυχώς εκείνη τη στιγμή φάνηκε να κατηφορίζει προς το καφενείο ένα γεροντάκι κρατώντας στο χέρι ένα φανάρι πετρελαίου για να βλέπει το δρόμο. «Ο Θεός μου το έστειλε» σκέφτηκα.. Το πλεύρισα με ανακούφιση και μαζί απομακρυνθήκαμε.

- ⦿ Μετά από λίγες μέρες, οι ίδιοι στρατιώτες αλλά ...χωρίς όπλα ήρθαν πάλι και με βρήκαν στο σχολείο με ...χαμόγελα, και φωτογραφικές κι ήθελαν ... να φιλέψουν τα παιδιά με σοκολάτες (σπάνιο είδος για εκείνη την εποχή). Η μεγαλύτερη ικανοποίηση για μένα ήταν βλέποντας τα παιδιά να βάζουν τις σοκολάτες στο χώμα, να τις ποδοπατούν και να τις λιώνουν κι όταν έκρυβαν και γύριζαν αλλού τα πρόσωπά τους την ώρα που οι στρατιώτες προσπαθούσαν να τα φωτογραφίσουν! Είλικρινά το χάρηκα με την καρδιά μου και όσο ζω δε θα το ξεχάσω ποτέ! Και χαλάλι ...το ξύλο που έφαγα, που ήταν το ελάχιστο που θα μπορούσα να υποστώ για την αγαπημένη Πατρίδα Κύπρο και την Μητέρα Πατρίδα Ελλάδα

Την 1η Απριλίου 1955 οι Ελληνοκύπριοι ξεσηκώθηκαν για να αποτινάξουν τον βρετανικό ζυγό, με στόχο την «Ένωσιν» με τη μητέρα-πατρίδα Ελλάδα. Ο αγώνας τους έληξε με τις «Συμφωνίες Λονδίνου - Ζυρίχης» (19 Φεβρουαρίου 1959), με τις οποίες η Κύπρος ανακηρύχθηκε ανεξάρτητο κράτος.

Πηγές

- ◉ https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%9F%CF%81%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CF%89%CF%83%CE%B9%CF%82_%CE%9A%CF%85%CF%80%CF%81%CE%AF%CF%89%CE%BD_%CE%91%CE%B3%CF%89%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%84%CF%8E%CE%BD
- ◉ <http://www.diakonima.gr/2015/03/29/%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CE%B8%CE%B7%CF%84%CE%B9%CF%8E%CF%83%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%BF%CE%BB%CE%B1%CE%AF%CE%B1-%CF%80%CF%81%CF%89%CF%84%CE%BF%CF%80%CF%8C%CF%81%CE%BF%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%BA/>
- ◉ <http://opaidagogos.blogspot.com/2015/04/1955-59.html>
- ◉ <https://www.sansimera.gr/articles/612>